

ni sunt. Nec tales sunt quos facile contempnas, sed continenter uiuentes, atque in bonis ope-
 ribus laudabiles, nec falsum Christum sicut Manichæi, alijsq; plurimi hæretici, sed eundem
 uerum æqualemq; patri & coæternum ueraciterq; hominem factum, & uenisse credentes,
 & uenturum expectantes, sed tamen ignorantes dei iusticiam, & suam cōstituere uolentes.
 Neq; enim frustra dominus, cum & illas cōmemoraret quæ secum intrauerunt ad nuptias,
 & illas contra quas ianuas clausit, & quibus respondit, Nescio uos, utrasque uirgines dixit, *Matth. 25*
 propter cōtinentiam, & quinq; propter concupiscentiã carnis edomitam, quinario præditã
 sensu: ornatas utraq; lampadibus propter bonorum operum bonãq; conuersationis in
 conspectu hominum luculentissimam laudem, utraq; obuiam sponso euntes propter ex-
 pectationem qua Christi speratur aduentus: sed tamen alias sapientes, alias stultas, quod
 sapientes oleum acceperunt in uasis suis, stultæ hoc non ferebãt secum: in tam multis pares,
 hoc solo eas dispare demonstrat. Quid enim tam coniunctum quàm uirgines & uirgines,
 & quinq; & quinq;, & lampadibus ornatae obuiã sponso euntes, & istæ & illæ: Et quid tam
 contrarium quàm sapientes & stultæ, uidelicet quod iste oleum in uasis, hoc est, intelligen- *Sap. 8*
 tiã gratiæ dei portãt in cordibus suis, scientes quod nemo possit esse cōtinens nisi deus det,
 & hoc ipsum sapientiæ deputantes, scire cuius hoc donum sit, illæ autem largitori omnium *Rom. 8*
 bonorum gratias non agentes, euanuerunt in cogitationibus suis, & obscuratum est insipi-
 ens cor earum, dicentes se esse sapientes stultæ factæ sunt: De quibus sanè nullo modo nũc
 desperandum est antequam dormiamus. Sed si ita dormierint, cum factus fuerit clamor il-
 le quo adesse iam nunciabitur sponsus, & euigilantes, hoc est resurgentes remanserint foris,
 nõ quia uirgines nõ sunt, sed quia nescientes unde habeãt quod sunt, stultæ uirgines sunt,
 merito foris erunt, quia intranea nõ secutæ fuerũt. Quando tales ergo repereris, nõ tibi per-
 suadeant inanitatẽ uasorũ suorũ, sed tu eis potius plenitudinẽ. Vnde ait apostolus: Quis- *1. Cor. 8*
 quis se putat aliquid scire, nondũ scit quemadmodũ oportet scire. Et mox ostendens quid di-
 xerit, quisquis aut, inquit, diligit deũ, hic cognitus est ab illo. Nec sic dicere uoluit, cognouit *Rom. 5*
 eum, sed dicẽdo, cognitus est ab eo, expressius uoluit cōmendare, etiã hoc ab illo nobis esse
 ut eum diligamus. Charitas enim dei diffunditur in cordibus nostris, non per nos ipsos, sed
 per spiritum sanctum qui datus est nobis. Neesse est autem ut parum diligat eum, qui
 non ab illo, sed à seipso bonum se arbitratur effectum: unde autem fieri potest ut talis non
 in seipso, sed in domino gloriatur: Qui enim gloriatur quod sit bonus, in illo debet glo-
 rari à quo factus est bonus: ac per hoc qui se à semetipso factum bonum arbitratur, con-
 sequens est, ut in seipso non in domino gloriatur. Omnis autem intentio gratiæ noui testa-
 menti, quò sursum cor habemus (Quia omne datum optimum, & omne donũ perfectum
 desursum est) id agit ne simus ingrati, atque in ipsa gratiarum actione nihil aliud agitur, ni-
 si ut qui gloriatur in domino gloriatur. Habes librum, & si prolixum, tamẽ quantum existi-
 mo non superfluum. Sed ama etiam ecclesiasticas legere litteras, & nõ multa inuenies quæ
 requiras ex me, sed legendo & ruminãdo, si etiam pure dominum largitorem bonorum o-
 mnium depreceris, omnia quæ cognitione digna sunt, aut certe plurima, ipso magis inspi-
 rante, quàm hominum aliquo commonente perdisces: quãquam eo ipso quo forinsecus be-
 ne admonentem iudicio non errante approbamus, quid aliud quàm internum lumen, ma-
 gistrum nos habere testamur:

Augustinus Probæ uiduæ diuiti præscribit quomodo sit orandus deus. Epist. CXXI

 VGVS T I N V S episcopus seruus Christi seruorũq; Christi, religiosæ famu-
 læ dei Probæ in dño dominorũ salutẽ. Et petisse te & promississe me reco-
 lens, ut de orando deo, ad te aliquid scriberem, ubi tribuẽte ipso quẽ oramus,
 tẽpus facultasq; concessa est, oportuit ut debitũ meũ iam iamq; persoluerẽ, &
 pio studio tuo in Christi charitate seruirem. Quàm aut lætificauerit me ipsa petitio tua, in
 qua cognoui quantã rei tãtã curã geras, uerbis explicare nõ possum. Qd' em̃ maius oportu-
 it esse negociũ uiduitatis tuæ, q̃ p̃sistere in oratiõẽ nocte ac die secũdũ apostoli admonitio-
 nem: